

РЕШЕНИЕ

№ 6637

гр. София, 04.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6267** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно- процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК]-с.К., [община], обл.Т. срещу Уведомително писмо /УП/, изх.№01-2600/1386 от 18.02.2011 г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2009 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /ДФЗ/, в частта му, с която за поисканата по: 1.Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 122144.42 лева е отказана сумата в размер на 26291.35 лева; 2.Схемите за национални доплащания на площ /НДДП/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 35581.78 лева е отказана сумата в размер на 8185.05 лева; 3.Плащания за земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 7990.23 лева е отказана сумата в размер на 1497.37 лева, с искане да бъде обявен за нищожен, поради липса на компетентност на органа-издател на акта-чл.146, т.1 от АПК.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 АПК.

В о.с.з. пред АС-София град, жалбоподателят се представлява от адв.С., АК-Велико Т., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът се представлява от юриконсулт Б., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за

основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратурата, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от доказателствата по адм.преписка, че УП е съобщено на жалбоподателя на 14.03.2011 г.; До изтичането на преклузивния 14-дневен, УП не е било съдебно оспорено с искане за отмяната му, като незаконосъобразно, което е преклудирало възможността за това.

За установяване на компетентността на ответника, по делото бяха представени Заповед №01-РД/1403 от 01.06.2010 г. за делегиране на правомощия от изпълнителния директор на ДФЗ на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ М. Р. К. да издава и подписва УП по схемите и мерки за директни плащания за кампания 2009 г. и Решение 1 от Протокол №5/20.05.2010 г. на УС на ДФЗ, т.е. и двата акта са издадени, съотв. приети след издаване на оспореното УП-18.02.2011 г..

При тези релевантни за спора факти, съдът обуславя следните изводи, от правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице с правен интерес от оспорването, като неблагоприятно засегнат от оспорените му части негов адресат-чл.147, ал.1 от АПК. Подаването на жалба с искане за обявяване на нищожност на акта не е ограничено със срок /чл.149, ал.5 от АПК/, след като незаконосъобразността на акта не е отречена със сила на пресъдено нещо /чл.159, т.6 от АПК/ и липсва по-рано образувано друго дело между същите страни и срещу същия акт /чл.159, т.7 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Нормите, уреждащи компетентността на органа са материалноправни, поради което и приложими са тези, действали към момента на издаването на акта-18.02.2011 г., в случая /арг.чл.142, ал.1 от АПК/.

В съответствие с установената трайна практика по оспорвания на актове на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ / Решение № 6766 от 14.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 15906/2011 г., III о., Решение № 6762 от 14.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 15749/2011 г., III о., Решение № 12931 от 18.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 1938/2012 г., III о., Решение № 9044 от 25.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 16293/2011 г. и др./, издадени през релевантния за спора период- до изм. ДВ, бр. 39 от 20.05.2011 г. на Устройствен правилник на Държавен фонд "Земеделие" /приет с ПМС № 255 от 28.10.2009 г., обн., ДВ, бр. 87 от 3.11.2009 г, отм., бр. 55 от 20.07.2012 г., в сила от 20.07.2012 г./ чрез създаването на ал.2 в чл.11, липсва нормативно установена възможност за делегиране на правомощието на изпълнителния директор на ДФЗ за издаване на УП по схемите и мерките за директни плащания. Компетентността се придобива по няколко начина: 1. конкретно, директно и изчерпателно определяне на материална компетентност-чрез конкретна нормативна разпоредба, с която се създава административния орган /или в друг нормативен акт/ или с устройствения акт на

ведомството, в което се намира и действа органа, 2. следва от функциите на административния орган, които са му възложени с нормативен акт очертаващ рамката, в която органът има право да извършва определена административна дейност, 3. чрез делегиране от друг административен орган, 4. чрез посочване на по-горестоящ административен орган, който да определи компетентен долустоящ или 5. при преобразуване. Правната последица от неспазване на компетентността е нищожността на издадения административен акт (ТР № 2/1991 г. на ОСГК на ВС на РБ и ТР № 4 от 22.04.2004 г. по т. д. № 4/2002 г. на ОС на ВАС). Издаването на утежняващ адресата административен акт от административен орган, придобил незаконосъобразно своята компетентност, има за правна последица нищожност на издадения акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските за производството-заплатена държавна такса за жалба срещу адм. акт и заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат по договор за правна защита и съдействие №[ЕГН], АК-Велико Т. от 24.05.2013 г., е основателно. Основателно обаче е и възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение-1000 лева, предвид фактическата и правна сложност на делото и проведеното по делото едно с.з., поради което и на основание чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и чл.8, във вр. с чл.7, ал.1, т.4 и § 2 от ДР на от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намали същото от 900 лева на 500 лева. Действително с УП, в оспорената му част е постановен отказ за сумата общо в размер на 35 973.74 лева. Предвид обаче обхвата на съдебния контрол-за нищожност, поради липса на компетентност на органа и липсата на съдебна проверка дали тази сума по същество е дължима, за размера на адвокатското възнаграждение е приложима разпоредбата на чл.7, ал.1, т.4, вр.чл.8 от Наредбата за неоценка/а иск/жалба

Воен от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.1-во, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, и чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА Уведомително писмо, изх.№01-2600/1386 от 18.02.2011 г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2009 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, в частта му, с която за поисканата по: Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 122144.42 лева е отказана сумата в размер на 26291.35 лева; Схемите за национални доплащания на площ /НДДП/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 35581.78 лева е отказана сумата в размер на 8185.05 лева; Плащания за земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ финансова помощ за декларирани площи в размер на 7990.23 лева е отказана сумата в размер на 1497.37 лева, ЗА НИЩОЖНО.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния административен орган-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за произнасяне в частта, в която Уведомително писмо, изх.№01-2600/1386 от 18.02.2011 г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2009

г. е обявено за нищожно.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК]-с.К., [община], обл.Т. сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, разноси за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: